

Sfântul săptămânii

**Bernard
(1090-1153)**

A fost numit ultimul dintre Părinții Bisericii, pentru că prin învățatura sa a subliniat și a transmis teologia părinților. Dedicat mai întâi studiului artelor liberale, s-a îndreptat apoi către viața consacrată. La 20 de ani, a intrat la mănăstirea de la Cîteaux. În 1115 este trimis să fondeze mănăstirea de la Clairvaux, pentru care va pune în practică propria sa concepție despre viața monastică: o viață sobră și cumpătată, caracterizată și prin grija față de săraci. A fondat și câteva mănăstiri feminine. A luptat împotriva ereziei catare. A fost și un important autor mistic. Opera sa cuprinde scrisori, predici, Sentințe și Tratatate.

A fost canonizat în 1174 de Papa Alexandru al III-lea. În 1830, Papa Pius al VIII-lea l-a declarat învățător al Bisericii.

Calendarul săptămânii

- 14 D DUMINICA 20 D.P.A.;
Sf. Maximilian Kolbe, pr. m.
- 15 L ADORMIREA MAICII
DOMNULUI;
Ss. Tarciziu, m.; Iacint, pr.;
Stanislau Kostka, clg.
- 16 M Ss. Ștefan al Ungariei *;
Rochus
- 17 M Ss. Miron, pr. m.;
Eusebiu, pp.; Beatrix, clg.
- 18 J Fer. Paula Montaldi, fc.
- 19 V Ss. Ioan Eudes, pr. *;
Sixt III, pp.
- 20 S Ss. Bernard, abate inv. **;
Samuel, profet
- 21 D DUMINICA 21 D.P.A.;
Sf. Pius X, pp.

Gândul săptămânii

“N-ar trebui să ținem seama de slăbiciunea noastră decât pentru a invoca puterea lui Dumnezeu mai stăruitor și cu mai multă încredere.” (Fericitul Vladimir Ghika)

Îngerul Domnului cu Papa (07.08.2016)

ANGELLUS 07.08.16

Administratorul unei case, după plecarea stăpânului

În prima scenă, administratorul își îndeplinește cu fidelitate obligațiile și primește recompensa

În a doua scenă, abuzează de autoritatea sa și îi lovește pe servitori, motiv pentru care, la întoarcerea inopinată a stăpânului, acesta îl va pedepsi

Această scenă descrie o situație frecvent întâlnită și în zilele noastre: multe nedreptăți, violențe și răutăți cotidiene au loc datorită ideii de a ne comporta ca și cum am fi stăpâni pe viața altora. Avem un singur stăpân, căruia nu-i place să fie chemat "stăpân",

ci preferă să fie chemat "Tată"

© 2016 Tomás de Zarate Angelus Communicationis (ARCB)

14 august 2016 * DUMINICA 20 D.P.A. * Sf. Maximilian Kolbe, pr. m.

LECTURAI

Ieremia, semn de împotrivire.

Citire din cartea profetului Ieremia
38,4-6.8-10

În zilele acelea, căpeteniile i-au zis regelui: "Să fie dat la moarte omul acesta, căci el face să cadă mâinile oamenilor de război care au rămas în cetatea aceasta și mâinile întregului popor, spunându-le cuvinte ca acestea; omul acesta nu caută pacea acestui popor, ci răul!" Și a răspuns regele Sedecia: "Iată, el este în mâinile voastre, căci regele nu poate nimic împotriva voastră!" Atunci ei l-au luat pe Ieremia și l-au aruncat în cisterna lui Machia, fiul regelui, care se afla în curtea gărzii; l-au coborât pe Ieremia cu funii. În cisternă nu era apă, ci numai mâl; și Ieremia s-a cufundat în mâl. Ebed-Melec a ieșit din casa regelui și i-a spus regelui: "Stăpâne al meu, rege, rău au făcut oamenii aceștia în tot ceea ce i-au făcut lui Ieremia, profetul, pe care l-au aruncat în cisternă; el va muri acolo de foame, pentru că nu mai este pâine în cetate". Regele i-a

poruncit lui Ebed-Melec, etiopianul: "Ia cu tine de aici treizeci de oameni și scoateți-l pe Ieremia, profetul, din cisternă înainte să moară!"

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 39(40),2.3.4.18 (R.: 14b)

R.: Grăbește-te, Doamne, și vino în ajutorul meu!

Cu dor l-am așteptat pe Domnul, iar el s-a plecat spre mine și mi-a ascultat strigătul. **R.**

M-a scos din prăpastia dezolării, din noroi și mocirlă, mi-a pus picioarele pe stâncă, mi-a întărit pașii. **R.**

El a pus în gura mea un cântec nou, un imn de laudă pentru Dumnezeul nostru.

Mulți vor vedea și vor fi cuprinși de teamă și își vor pune încrederea în Domnul. **R.**

Foaia duminicală este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhidiecezei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

Eu sunt umilit și sărman,
dar Dumnezeu are grijă de mine.
Tu, ajutorul și eliberatorul meu,
Dumnezeul meu, nu întârzia! **R.**

LECTURA II-A

**Să alergăm cu perseverență în
lupta care ne stă înaintea!**

*Citire din Scrisoarea către Evrei
12,1-4*

Fraților, prin urmare, și noi, care
avem un astfel de nor de martori care
ne înconjoară, să îndepărtăm orice
povară și păcatul care ne împre-
soară, să alergăm cu perseverență în
lupta care ne stă înaintea, cu ochii
ațintiți la Isus, începutul și desă-
vârșirea credinței, care, în vederea
bucuriei ce îi era propusă, a îndurat
crucea și, neținând seama de rușinea
ei, s-a așezat la dreapta tronului lui
Dumnezeu! Gândiți-vă deci la cel
care a îndurat o împotrivire atât de
mare din partea păcătoșilor, ca nu
cumva să vă lăsați descurajați și
obosiți în sufletele voastre! Luptând
contra păcatului, voi nu v-ați
împotrivit încă până la sânge.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

In 10,27

(Aleluia) Oile mele ascultă glasul
meu, spune Domnul; eu le cunosc,
iar ele mă urmează. (Aleluia)

EVANGHELIA

**N-am venit să aduc pace, ci
dezbinare.**

*Citire din Evanghelia Domnului
nostru Isus Cristos după sfântul
Luca 12,49-53*

În acel timp, Isus le-a spus
discipolilor săi: "Foc am venit să
arunc pe pământ și ce altceva vreau
decât să se aprindă! Am să fiu

botezat cu un botez și cât sunt de
preocupat până se va împlini!
Credeti că am venit să aduc pace pe
pământ? Nicidecum, vă spun, ci
dezbinare. Căci, de acum înainte,
cinci dintr-o casă vor fi dezbinați:
trei împotriva a doi și doi împotriva a
trei. Vor fi dezbinați tatăl împotriva
fiului și fiul împotriva tatălui; mama
împotriva fiicei și fiica împotriva
mamei; soacra împotriva nurorii
sale și nora împotriva soacrei".

Cuvântul Domnului

*Câteva din cuvintele rostite de Isus în
această duminică par să nu fi ieșit de
pe buzele sale. Într-adevăr, cuvinte
precum Am venit să aduc foc pe
pământ... sau Credeti că am venit să
aduc pacea în lume? Vă spun, nu, ci
mai degrabă dezbinarea. Căci de acum
încolo cinci persoane din aceeași
familie vor fi dezbinare: trei împotriva
a două și două împotriva a trei... par
să contrazică învățăturile
Mântuitorului care cultivă în predicile
sale încrederea, iubirea ori pacea
dintre oameni. Surprinzător este și
faptul că nimeni dintre cei care îl
ascultă nu reacționează pentru a-i
atrage atenția că spusele sale nu se
află în concordanță cu ceea ce El
învață de obicei.*

*Și totuși, modul în care Isus vorbește
seamănă foarte mult cu limbajul
profeților Vechiului Testament care
recurgeau, uneori, la un limbaj menit
să-i impresioneze pe ascultători
pentru a le transmite Cuvântul lui
Dumnezeu. Un exemplu de mesaj
profetic ne este astăzi oferit în cadrul
lecturii I. Pentru că nu mai suportau
cuvintele acuzatoare ale profetului
Ieremia, consilierii regelui Sedecia îi
cer acestuia să-l ucidă. Regele
acceptă cererea lor de a-l arunca pe
profet într-o fântână secată, dar în
adâncul sufletului său Sedecia știe că
Ieremia are dreptate. Drept care,
hotărăște eliberarea pe ascuns a
profetului. Așadar, profetul Ieremia
are de îndurat persecuția mai marilor
timpului său datorită Cuvântului lui
Dumnezeu pe care el îl anunță. Acest
Cuvânt îi stânjenește în modul lor de
a se comporta și de aceea consideră
că, ucigându-l pe profet, Îl vor*

*înăbuși. Or, noi știm bine că aceasta a
fost soarta mai tuturor profeților
veterotestamentari, a fost și soarta lui
Isus Cristos, iar fragmentul
evangelic de astăzi ne spune că este
și soarta ucenicilor lui Isus. O soartă
dureroasă care va merge până acolo
încât într-o familie în care unii
acceptă și trăiesc Cuvântul
evangelic vor fi prizonieri chiar de
ceilalți membri ai ei. Aceasta este
dezbinarea despre care vorbește Isus.
În fond, El dorește să alcătuiască o
comunitate de frați care să se fondeze
pe trăirea Evangheliei (asemuită
astăzi cu Focul adus de El pe
pământ).*

*Timpurile care au urmat au confirmat
faptul că cei care au îmbrățișat
credința au avut de îndurat, ca și Isus,
prigoana chiar din partea celor
aproșiți. Lectura a doua de astăzi
ilustrează această realitate din
perioada generației a doua de
creștini: suntem înconjurați de o
mulțime imensă de mărturisitori ai
credinței; ca și ei, să ne debarasăm de
tot ceea ce ne împovărează, mai întâi
de păcatul care ne înlănțuie; atunci
vom parcurge cu perseverență cursa
de alergare care ne stă în față, cu
ochii fixați asupra lui Isus, care este
începutul și ținta credinței noastre...
Și în zilele noastre situația descrisă
mai sus se repetă. Important este să
vedem în care din aceste categorii ne
situăm: între cei care trăiesc
Evanghelia proclamată de Isus și
implicit persecutați pentru credința
noastră sau între cei care o resping și
chiar îi persecută pe trăitorii ei.*

Pr. dr. Tarciziu Șerban